

^κ
^ῥ
 ως ρευμα Πα ρα κλη του α νε πι ι σχε
 τον

Ἐτερον. ᾠχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Εὐβοίας τὸν ἔφορον, καὶ κοινοβίου Δαυΐδ,
σεπτὸν προεξάρχοντα, καὶ τοῦ λαοῦ ποδηγόν,
Ἰάκωβον ὄσιον, δεῦτε ἐν εὐφροσύνῃ,
καταστέψωμεν ὕμνοις, οὗτος γὰρ ἐντυγχάνει,
τῷ Χριστῷ ὑπὲρ πάντων, παρέχει δὲ τοῖς
ἀνθρώποις, χάριν καὶ ἔλεος.

ᾠχος ᾠ Δι

Ευ βοι ας τον ε φο ρον και κοι νο βι
 ου Δαυ ιδ σε πτον προ ε ζα ρχον τα και του
 λα ου πο δη γον Ι α κω βον ο σι
 ον δευ τε εν ευ φρο συ νη κα τα στε ε
 ψω μεν υ μνοις ου τος γαρ εν τυ γ χα νει τω
 Χρι στω υ περ πα αν των πα ρε χει δε τοις
 αν θρω ποις χα ριν και ε ε λε ος

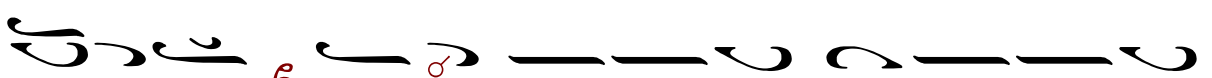

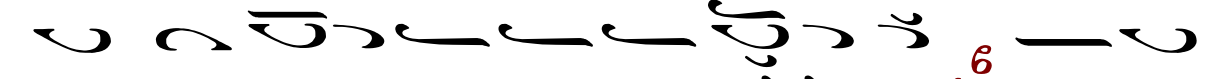
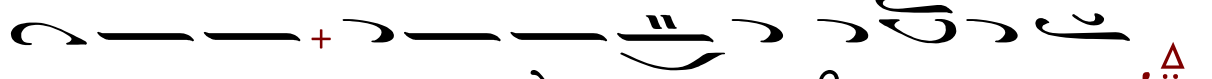
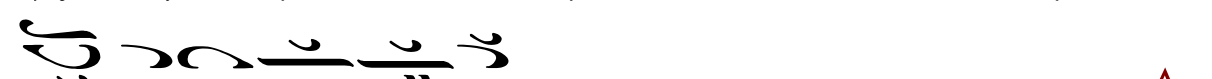

υ περ η μων α ει δε ο με ε νος

κ
ρ

Καὶ νῦν...

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος Δ΄ Δι

^χ ^Δ ^Δ **Γ**η με ρον της ευ δο κι ας Θε ου το προ
 οι μι ον ⁶ και της των αν θρω πων σω τη ρι
 ας η προ κη ρυ ζις ⁶ εν να ω του Θε ου
 τρα νως η Παρ θε νος δει κνυ ται ^Δ και τον Χρι
 στον τοις πα σι προ κα τα γ γελ λε ται ⁶ αυ τη
 και η μεις με γα λο φω νως βο η σω μεν ^Δ
 χαι ρε της οι κο νο μι ας του κτι στου η εκ
 πλη ρω σι ^Δ ι ις

Μετὰ τὴν α΄ Σπυχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἰάκωβον σεμνόν, Λιβισίου τὸν γόνον, καὶ μέγαν ἀσκητὴν, ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις, τὸν ὄσιον ἠγούμενον, ἐπαινέσωμεν ἄσμασιν, ὡς γὰρ ἄγγελος, ἐπὶ τῆς γῆς ἐπεγνώσθη, τὰ ἀθροίσματα, τῶν ὀρθοδόξων παιδεύων, τοῖς θείοις διδάγμασιν.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον Τῶν Εἰσοδίων.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Δικαίων ὁ καρπός, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, Ἰερῷ ἐν ἀγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἣν ἠυλόγησεν, ὁ ἱερὸς Ζαχαρίας. Ταύτην ἅπαντες, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, πιστῶς μακαρίζωμεν.

Μετὰ τὴν β΄ Σπυχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ τάφος σου πηγὴ, ἀγιάσματος ὥφθη, ἰᾶται γὰρ πιστῶν, τὰ νοσήματα πάντα, καὶ δίδωσι παράκλησιν, τοῖς πενθοῦσι καὶ κλαίουσι, καὶ τὰ πνεύματα, τὰ πονηρὰ ἐκδιώκει, διὰ τοῦτό σε, ὡς τοῦ Χριστοῦ ὄντως δοῦλον, Ἰάκωβε μέλπομεν.

Δόξα... Καὶ νῦν...
 Θεοτοκίον. Τῶν Εἰσοδίων.
 ᾠχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πρὸ συλλήψεως Ἀγνή, κατηγιασθῆς τῷ Θεῷ, καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθῆς νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρῶαν ἐπαγγελίαν. Τῷ θείῳ δὲ Ναῶ, ὡς θεῖος ὄντως ναός, ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀποδοθεῖσα ὠφθῆς δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ θείου Φωτός. Μεγάλη ὄντως, ἡ πρόοδός σου, μόνη Θεόνυμφε καὶ ἀειπάρθενε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον,

Κάθισμα.

ᾠχος γ'.

Τὴν ὠραιότητα.

Πάτερ Ἰάκωβε, ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ἔσχες τὸν Κύριον, τὸν Παντοκράτορα, διὸ τὰ τόξα τοῦ ἐχθροῦ, συνέτριψας καὶ ἔχαιρες, ὥσπερ δὲ οἱ ἄγγελοι, τὸ σὸν πρόσωπον ἔλαμπεν, ὅτε τὴν οὐράνιον, λειτουργίαν προσέφερες, καὶ πᾶσι τὴν σὴν χάριν ἐχορήγεις, τοῖς λόγοις καὶ τοῖς τρόποις σου μακάριε.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον. Τῶν Εἰσοδίων.

ᾠχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθέν.

Ἀγαλλιᾶσθω ὁ Δαυΐδ ὁ ὕμνογράφος, καὶ χορευέτω Ἰωακείμ σὺν τῇ Ἄννῃ, ὅτι γόνος ἅγιος ἐξ αὐτῶν προῆλθε· Μαρία ἡ φωτοφόρος θεία λαμπάς, καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ Ναῶ, ἣν καὶ βλέπων ἠϋλόγησεν, ὁ Βαραχίου υἱός, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε· Χαῖρε θαῦμα παγκόσμιον.

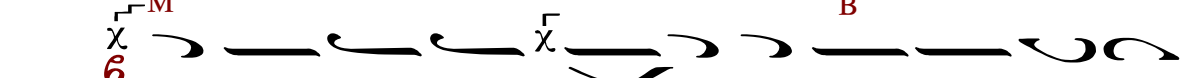
Τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ Ἦχου.

Ἦχος Γ΄τος

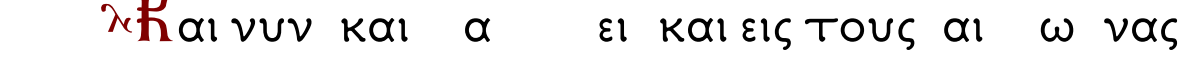
^Γ ^Β
⁶ ^λ **Ε**κ νε ο τη το ος μου ^Δ ^Γ πολ λα α
 πο λε μει με πα θη ⁶ ^λ αλλ αυ τος αν τι λα
 βου και σω σον Σω τηρ μου ^{Δίς} ⁶ ^λ
^Β
⁶ ^λ **Ο**ι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α
 πο του Κυ ρι ου ⁶ ^λ ως χορτος γαρ πυ ρι ε
 σε σθεα πε ζη ραμ με νοι ^{Δίς} ⁶ ^λ
^Γ ^Β
⁶ ^λ **Δ**ο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι ⁶ ^λ
^Π ^Β
⁶ ^λ **Α** γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω
^Γ ^Π ^Β
 ου ου ται ⁶ ^λ και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε

 ται λτη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο

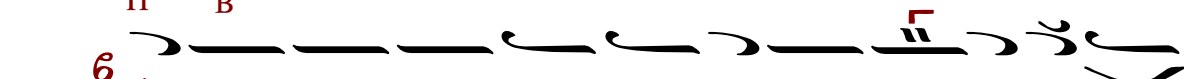
 κρυ φι ως

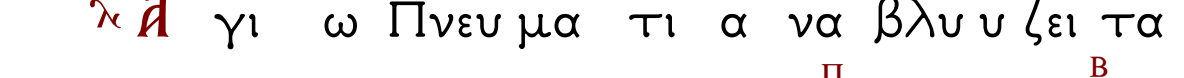
 και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

 τον αι ω νων α μην

 Ἄ γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα

 της χα α ρι τος ρει θρα αρ δευ ο ον τα α

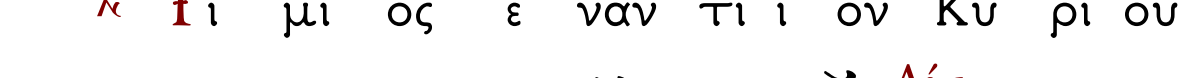

 πασαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

 Τι μι ος ε ναν τι ι ον Κυ ρι ου

 Ἄ ο θα να τος του Ο σι ου αυ του

Στίχ. Μακάριος ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

 6 λ Τι μι ος ε ναν τι ι ον Κυ ρι ι

 ι ου z' λ ο θα να τος Δ του Ο σι ου αυ

 του ου ου ου ου ου 6 λ

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.

Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

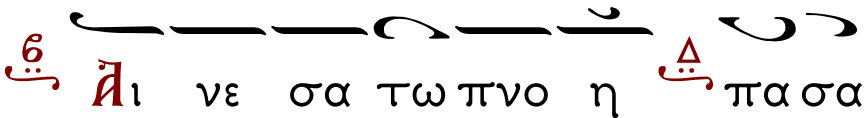
Ὁ Χορός: $\overset{\chi}{\gamma}$ $\overset{\Gamma}{\text{N}}$ γ
 δ Κυ ρι ε ε λε η σον δ

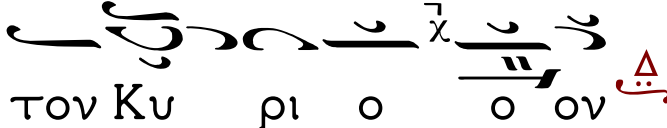
Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός:
 δ Ἄ μη ην δ

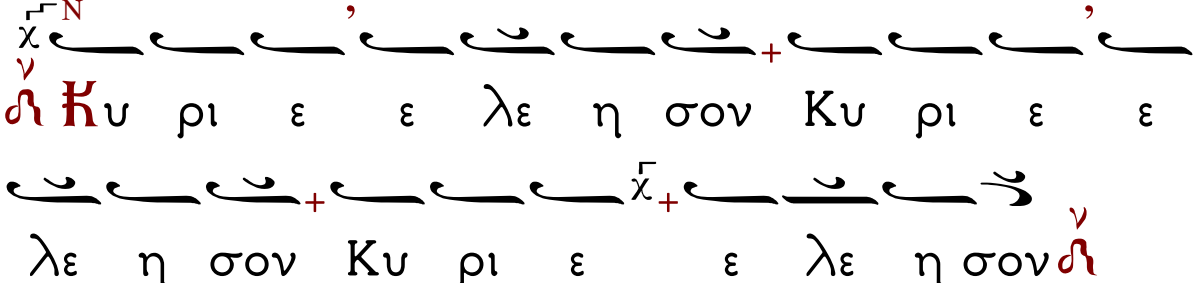
$\overset{\chi}{\gamma}$ δ $\overset{3}{|}$ $\overset{3}{|}$ $\overset{3}{|}$ δ
 δ Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον

$\overset{3}{|}$ (Δίς)
Κυ υ ριον δ

Τὸ τρίτον.
 δ Ἄ ι νε σα τω πνο η δ πα σα

τον Κυ ρι ο ο'ον δ

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταζιωθῆναι .. Ὁ χορός:

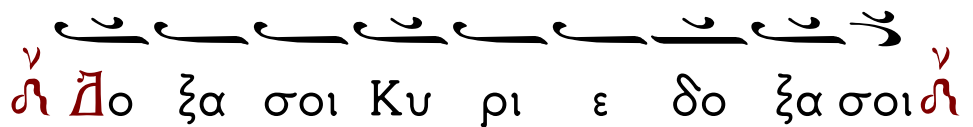
$\overset{\chi}{\gamma}$ $\overset{\Gamma}{\text{N}}$
 δ Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε
λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον δ

‘Ο Διάκονος: Σοφία. ‘Ορθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου. ‘Ο Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο Χορός:
Α **Κ**αι τω πνευματισου Α

‘Ο Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα.

‘Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός:
Α Δοξα σοι Κυρι εδοξα σοι Α

‘Ο Ἱερεὺς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

‘Ο Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους.

Ἦχος Δι

Δοξα Πατρι και Υιω και Α

γιω Πνευματι

Ταις του σου Οσιου πρεσβειαις εε

λεημον εξαλειψον τα πληθητων εμω

ων εγκληματων

και νυν και αι και εις τους αιωνας

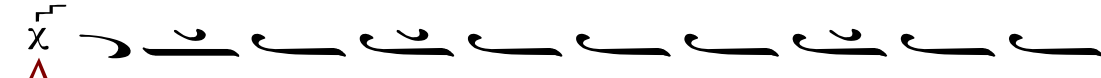

των αιωνων αμην

Ταις της Θεοτοκου πρεσβειαις εε

λεημον εξαλειψον τα πληθητων ε

μων εγκληματων

Ἦχος Δι

 Ἐ λε η σον με ο Θε ος κα τα

 το με γα ε λε ος σου και κα τα το

 πλη θος των οι κτιρ μων σου ε ζα λει ψον

 το α νο ο ομη μα α μου

Εἶτα ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον.

Ἦχος β'.

Ὁ σιε πάτερ, ὡς μεγαλόφωνος κῆρυξ, καὶ
 ἱερουργὸς σεμνότατος, ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ὁσίου
 Δαυΐδ ἐξέλαμψας. Ἐχων γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ σου
 ἔνδον, πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον Κύριον, τῆς
 ἀγάπης τὸ φίλτρον, διδάσκαλος ὤφθης, τῆς
 ἀρετῆς ἀκριβέστατος, ποδηγῶν πρὸς τὰ
 κρείττω, ῥήμασι θείοις καὶ θαυμαστῇ βιοτῇ σου,
 τοὺς συνόντας σοι κοσμικοὺς καὶ μονάζοντας·
 οὓς καὶ τὰ νῦν, ταῖς πρὸς Χριστὸν πρεσβείαις
 σου, μὴ παύσῃ φυλάττων ἅγιε Ἰάκωβε, ἐκ
 πάσης περιστάσεως.

Ο ο σι ι ι ε Πα α τερως με γα
 λο φω ω νο ος κη η η ρυ ζ και ι ε ρου ρ γο
 ος σε μ νο ο ο ο ο τα α α α τος εν
 τη Μο ο νη η του Ο σι ου ου ου Δαυ ιδ ε
 ζε ε ε ε ε ε λα α α α μ ψ ας ε
 χω ω ν γα ρ εν τη καρ δι ι α α α σου ε εν
 δον προς τον Φι λαν θρω πον Κυ υ ρι ι ον
 της α γα α α α πη ης το φι ι ι ι λ
 τρον δι δα α σκα λος ω ω φ θη ης της α
 ρε τη η η ης α κρι βε ε ε στα α α α
 τος πο δη γω ω ν προς τα κρει ι ει ει ει

ειπ τω ρη η μα α α σι ι ι θει ει ει
 οισ και θαν μα στη βι ο τη η η σου τους συ
 νον τα α ας σοι κο σμι κου ου ου ους και
 μο να α α α ζο ο ο ντας ους και τα
 α νυ υν ταις προς Χρι στο ον πρε σβει ει ει
 ει ει αι αι αι αις σου μη η πα α αυ
 ση η η η φυ λα ατ των α γι ε Ι ι
 α α κω ω ω βε εκ πα α σης πε ε ρι
 στα α α σε ε ε ε ω ω ως

Οί Κανόνες.

Κανὼν πρῶτος τῶν Εἰσοδίων.

ᾠδὴ α'.

ᾠχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν Εἴσοδον. **Δίς**

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γοφίας πανάχραντε, σὲ θησαυρὸν ἐπιστάμενοι, καὶ χάριτος βρύουσαν, πηγὴν ἀέναον, τὰς τῆς γνώσεως, αἰτουῦμέν σε ῥανίδας, ἐπόμβρησον Δέσποινα, τοῦ ἀνυμνεῖν σε αἰεί.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπέρτερος Πάναγνε, τῶν οὐρανῶν χρηματίσασα, ναὸς καὶ παλάτιον, ἐν τῷ Ναῶ τοῦ Θεοῦ, ἀνατίθεσαι, αὐτῷ ἐτοιμασθῆναι, εἰς θείαν κατοίκησιν, τῆς παρουσίας αὐτοῦ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ φῶς ἀνατείλασα, ἡ Θεοτόκος τῆς χάριτος, πάντα κατελάμπρυνε, καὶ συνηγάγετο τὴν ὑπέρλαμπρον, αὐτῆς κατακοσμησαι, πανήγυριν ἄσμασι· δεῦτε συνδράμωμεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ πύλη ἢ ἔνδοξος, ἢ λογισμοῖς ἀδιόδευτος, τὰς πύλας διάρασα, τὰς τοῦ Ναοῦ τοῦ Θεοῦ, νῦν προτρέπεται, ἡμᾶς συνεισελθόντας, τὰ θεῖα θαυμάσια, κατατροφῆσαι αὐτῆς.

Κανὼν α' τοῦ Ἁγίου.

ᾠχος πλ. δ'.

Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱερατείας τὴν στολὴν ἐνδέδυσαι, πάτερ Ἰάκωβε, καὶ τὸν βίον ἔχων, ἐν πολλαῖς ἀσκήσεσι, εἰς ὄρος ἀνελήλυθας, ἀρετῶν τοῦ Κυρίου, καὶ τύπος πᾶσι γεγένησαι, ἐν ἐσχάτοις χρόνοις μακάριε.

Στίχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνεπιστρόφως τὴν ὁδὸν ἐβάδισας, τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ, ἴσος τῶν Πατέρων, τῶν πρὸ σοῦ γεγένησαι, Ἰάκωβε πανεύφημε, ἐν Εὐβοίᾳ αὐγάσας, τῷ σῷ φωτὶ τοὺς μονάζοντας, καὶ τοὺς κοσμικοὺς προσιόντας σοι.

Στίχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κραταιωθείς ἀπὸ παιδὸς Ἰάκωβε, τοῦ Παρακλήτου αὐγαῖς, τῶν παθῶν τὸν ὄχλον, ἀνδρικῶς ἐσκέδασας, καὶ ὠφθης τοῖς συνοῦσί σοι, εὐσεβείας ὁ κῆρυξ, καὶ ὁ διδάσκαλος πίστεως· ὅθεν τὴν σὴν μνήμην γεραίρομεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ταπεινοί σου ὑμνηταὶ Θεόνυμφε, καθικετεύομεν, ταῖς λιταῖς σου Μητέρα, τῷ Υἱῷ σου πρέσβευε, ἵνα σωθῶμεν ἅπαντες, τῆς φλογὸς τῆς γεέννης, καὶ ἵνα τύχωμεν χάριτος, διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν πταίσματα.

Κανὼν β' τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἦγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Ὁσὶε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ πάθη τοῦ σώματος καὶ ψυχῆς, ὡς ἔχων τὴν χάριν, τοῦ Κυρίου σου Ἰησοῦ, Ἰάκωβε πάτερ θεραπεύεις, τῶν ἐκζητούντων τὴν σὴν ὑποστήριξιν.

Στίχ. Ὁσὶε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ χεὶρ σου ἰάτρευσε θαυμαστῶς, κατ' ὄναρ τὸ ὄμμα, ἐν τῇ Κύπρῳ τοῦ ἀσθενοῦς, συντρίψας ὄφρυν τοῦ ἀντιδίκου, θεοχαρίτῳτε πάτερ Ἰάκωβε.

Δόξα...

Νικαίας ποιμένος τῆς κεφαλῆς, αἱμάτωμα πάτερ, διαλύεις ταῖς σαῖς εὐχαῖς, ποιήσας Σταυροῦ τοῦ ζωηφόρου, τὸ θεῖον σχῆμα Ἰάκωβε ὄσιε.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον.*

Γωτῆρα κυήσασα τῶν βροτῶν, γενοῦ μοι ἐν βίῳ, κυβερνητὶς καὶ βοηθός, Πανάχραντε Κόρη Θεοτόκε, διασκεδάζουσα πάθη τὰ ἄτοπα Ἰάκωβε.

Κανὼν πρῶτος τῶν Εἰσοδίων. Ὡδὴ γ'.

Ἦχος δ'.

Ὁ Εἰρμὸς.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· κἂν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον. **Δίς**

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νυμφοστόλος σήμερον ἐδείχθη, τερπνὸς τῆς Παρθένου ὁ ναός, καὶ θάλαμος δεχόμενος, τὴν ἔμφυχον παστάδα Θεοῦ, τὴν καθαρὰν καὶ ἄμωμον, καὶ λαμπροτέραν πάσης κτίσεως.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δαυΐδ προεξάρχων τῆς χορείας, σκιρτᾷ καὶ χορεύει σὺν ἡμῖν, καὶ Βασιλίδα κράζει σε, πεποικιλμένην Ἄχραντε, παρισταμένην πάναγνε, ἐν τῷ Ναῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εξ ἧς ἡ παράβασις προῆλθεν, ἡ πάλαι τῷ γένει τῶν βροτῶν, ἐκ ταύτης ἡ ἀνόρθωσις, καὶ ἀφθαρσία ἦνθησεν, ἡ Θεοτόκος σήμερον, προσαγομένη ἐν τῷ οἴκῳ Θεοῦ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κιριτῶσιν Ἀγγέλων στρατηγίαι, καὶ πάντων ἀνθρώπων ἡ πληθύς, καὶ πρὸ προσώπου Πάναγνε, προστρέχουσί σου σήμερον, λαμπαδηφόροι κράζουσαι, τὰ μεγαλεῖά σου ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Κανὼν α' τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ γ'.

ᾠχος πλ. δ'.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ὁσיע τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βαρυαλοῦντας ἀσθενεῖς, ἰάτρευσας θεοφόρε, καθηγούμενε Ἰάκωβε λιταῖς σου, παρρησίαν γὰρ πολλήν, ἐκ τοῦ Δεσπότη εἴληφας, καὶ χάριν ἰαμάτων, ὡς ἀμοιβὴν τῶν καμάτων σου

Στίχ. Ὁσיע τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εν τῷ ἀέρι θαυμαστῶς, ἐνεφανίσθης θεόφρον, καὶ ἐκράτησας χερσὶ σου ἀγίαις, ἀερόπλοιον δεινῶς, τρωθὲν πάτερ Ἰάκωβε, ὑπὸ σφοδρῶν πληγμάτων, τῶν κεραυνῶν ἀξιάγαστε.

Στίχ. Ὁσיע τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λύσας τὰς πλάκας τῆς σαρκός, ταῖς σαῖς ἀσκήσεσι πάτερ, καὶ τῇ χάριτι Ἰάκωβε Κυρίου, ὡς ἐλεύθερον πτηνόν, ἀνήχθης πρὸς τὰ δώματα, τοῦ οὐρανοῦ μετέχων, ζωῆς ἀφάτου λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσχύϊ σου τοῦ πονηροῦ, σύντριψον κέντρα κακίας, καὶ τὰ τόξα πονηρίας τὰ ποικίλα, προφυλάττουσα πιστούς, Παρθένε τοὺς ὕμνοῦντάς σε, καὶ ἐκζητοῦντας πόθῳ, τὴν σὴν ἁγίαν ἀντίληψιν.

Κανὼν β' τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ ἁγία Μονή σου, ὡς θησαυρὸν ἔχουσα, τάφρον σου Ἰάκωβε πάτερ, σκιρτᾷ καὶ γάννυται, ὅτι τοῖς πάσχουσι, παρέχεις χάριν καὶ ἄκος, τοῖς ἐν πίστει ἅγιε, ἀσπαζομένοις σε.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοσημάτων παντοίων, θαυματουργὸν γέγονεν, ὅσιε τὸ ἔλαιον ὄντως, τοῦ θείου τάφρου σου, πολλοὺς γὰρ ἔσωσεν, ἐκ σαρκικῶν ἀλγηδόνων, ὥσπερ ἐν τῇ μάνδρα σου, σεμνὸν μονάζοντα.

Δόξα...

Πυρωθεὶς ἐγκαρδίως, ἐξ ἀγαθοῦ ἔρωτος, πρὸς τὸν σὸν Δεσπότην θεόφρον, πᾶσαν προσπάθειαν, ὅλως ἀπέρριψας, καὶ τὴν ὁδὸν μοναζόντων, ὅσιε Ἰάκωβε, χαίρων ἐβάδισας.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ὁ ἐχθρὸς με πειράζει, τοῖς λογισμοῖς πάντοτε, τῆς ἀπελπισίας Παρθένε, ἀλλὰ πρεσβείαις σου, τὰ νέφη σκέδασον, τῶν λυπηρῶν βιοτῆς μου, σὺ γὰρ ὠφθης Πάναγνε, χαρᾶς τὸ αἴτιον.

Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὸν νέον Ἰάκωβον, καὶ ἀσκητὴν θαυμαστόν, ὑμνήσωμεν ἅπαντες, οἱ προσκυνοῦντες αὐτοῦ, τὸν τάφον φιλάγιοι· οὗτος γὰρ ἀνετέθη, ἐκ μικρᾶς ἡλικίας, ὥσπερ πάντιμον δῶρον, τῷ Χριστῷ καὶ Δεσπότη, διὸ καὶ ἀνεδείχθη, πιστῶν ὁ διδάσκαλος.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον. Τῶν Εἰσοδίων.

Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀναβόησον Δαυΐδ, τὴν ἢ παροῦσα Ἑορτή, ἣν ἀνύμνησας ποτέ, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν, ὡς θυγατέρα θεόπαιδα καὶ Παρθένον. Ἀπενεχθήσονται εἰπών, τῷ Βασιλεῖ μυστικῶς, παρθένοι ὅπισθεν αὐτῆς, καὶ αἱ πλησίον αὐτῆς, καὶ θαυμαστὴν ἐργάζου καὶ παγκόσμιον, τὴν ἑορτὴν τοῖς κραυγάζουσιν. Ἡ Θεοτόκος, ἡμῖν ἐπέστη, τῆς σωτηρίας ἢ πρόξενος.

Κοντάκιον.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὸν σεμνὸν ἡγούμενον, τῶν μοναζόντων Πατέρων, καὶ Δαυῖδ διάδοχον, ἐν τῇ Μονῇ τῆς Εὐβοίας, λάμπαντα, καθάπερ ἄστρον ἐν Ἐκκλησίᾳ, λόγοις τε καὶ εὐσεβεῖ βιοτῇ ἐν πίστει, ἐπαινοῦμεν ἐκβοῶντες, χαίροις θεόφρον Ἰάκωβε ὅσιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀπὸ βρέφους παμμάκαρο ἠγάπησας, τὸν Δεσπότην Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, καὶ τὴν τρίβον αὐτοῦ χαίρων ὤδευσας, ἀσκητικῶς βιοτεύσας ὡς ἄσαρκος, καὶ ἐκ ποικίλων παθῶν τὴν καρδίαν σου, ταῖς προσευχαῖς καὶ νηστείαις ἐκάθηρας, τὸν σὸν νοῦν μονίμως μακάριε, στηρίξας πρὸς οὐράνια δώματα· ὅθεν σοι ἐδόθησαν ἅγιε, τοῦ Παρακλήτου ποικίλα δωρήματα, ἡγουν τὸ μέγα τῆς προοράσεως χάρισμα, καὶ νοσημάτων ἀπάντων πανάκεια, καὶ σὺν τούτοις ἐγένου ἡγούμενος, κοινοβίου Δαυῖδ τοῦ προστάτου σου, κοσμικοῖς καὶ μονάζουσι προσπορίζων, ψυχῆς τὰ κατάλληλα· διὰ τοῦτο ἐπαινοῦμέν σε ἐκβοῶντες· χαίροις θεόφρον Ἰάκωβε ὅσιε.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν .

Τῆ ΚΒ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Φιλήμονος, Ἀρχίππου, Ἀπφίας καὶ Ὀνησίμου, μαθητῶν γεγονότων Παύλου τοῦ Ἀποστόλου.

Στίχοι.

Χριστοῦ καλοῦντος, ὠφθητε δρόμῳ ξένῳ,
Χριστοῦ μαθηταί, δραμόντες πρὸς τὴν
κλῆσιν.

Εἰκάδι δευτερίῃ, Φιλήμονα ἔνθεν ἄειραν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων Κικιλίας, Βαλλεριανοῦ, καὶ
Τιβουρτίου.

Στίχοι.

Λουτροῦ φέρεις ἔκκαυσιν, ὦ Κικιλία,
Λούη δὲ λουτρον αἵματος διὰ ξίφους.
Βαλλεριανὸν καὶ συναθλητὴν ἅμα
Κτείνει ξίφος, βάλλοντας ὕβρεσι πλάνην.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων Μάρκου, Στεφάνου, καὶ ἑτέρου
Μάρκου.

Στίχοι.

Τμηθεὶς ξίφει Στέφανε σὺν Μάρκοις δύο,
Πολλοὺς σὺν αὐτοῖς τοὺς στεφάνους
λαμβάνεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Προκοπίου τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ.

Στίχοι.

Πρὸς τὴν τομὴν ὥρμησεν οἷα πρὸς πάλιν,
Καὶ Προκόπιος θρέμμα τῆς Παλαιστίνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Μενίγνου τοῦ κναφέως.

Στίχοι.

Κάραν, κναφεῦ Μένιγνε, τμηθεὶς ἐκ ξίφους,
Κνάπτεις σεαυτόν, κὰν ῥύπους εἶχες, πλύνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἀββᾶ.

Στίχοι.

Ἀββᾶν, τὸν ἐκτύπωμα ὄντα Ἀββάδων,
Τιμῶ πρεπόντως, ὡς τεκνίων Πατέρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Χριστοφόρος καὶ
Εὐφημία ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι.

Τὴν Εὐφημίαν σοι συνευφημεῖν ἔγνων,
Σοὶ συσφαγεῖσαν, χριστόφρον Χριστοφόρε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Θαλλέλαιος καὶ
Ἄνθιμος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι.

Θαλλέλαιος Ἄνθιμος ἐκτετμημένοι,
Ἄειθαλῶς ἀνθοῦσιν ὡς θεῖα ξύλα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ὅσιος Κάλλιστος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι.

Κάλλιστος ἐχθρὸν τὸν κάκιστον πτερονίσας,
Φίλος Θεῶ πρόσεισιν ἐκλελεγμένος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Θαδδαῖος, ἐν τροχῷ δεθείς, καὶ κατὰ πρανοὺς ἀφεθείς, τελειοῦται.

Στίχοι.

Κατὰ πρανοῦς Θαδδαῖον ὁ τροχὸς στρέφει·
Φωνὴ δὲ βροντῆς ἐν τροχῷ, ψαλμὸς λέγει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀγαπίωνος, Σισινίου Ἱερομάρτυρος, καὶ Ἀγαπίου.

Στίχοι.

Ἀπῆλθε, θηροσὶ μὴ βλαβεῖς Ἀγαπίων.
Τοῦτον γὰρ ἠγάπησε καὶ θηρῶν φύσις
Εἶχες θύτην με νῦν δέ, καὶ θῦμα ξένον,
Ἔχεις με Σισίνιον, ἐκ ξίφους Λόγε.
Ὑπὲρ Θεοῦ, ταθέντος ἐν τῷ Κρανίῳ,
Εἶφει σὸν Ἀγάπιε τείνεις κρανίον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα μνήμην ποιούμεθα τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου, τοῦ ἐπονομαζομένου Τσαλίκη, ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Ὀσίου Δαυΐδ ἐν Εὐβοίᾳ.

Στίχοι.

Ίάκωβε ὅσιε ἡμῶν τοὺς ὕμνους,
δέχθητι ὡς τὰ δύο λεπτὰ τῆς χήρας.

Ὡς ἄγγελος Θεοῦ Ίάκωβος πρὸς πόλον
ἦρθη.

Οὗτος ὁ μακάριος Ἀρχιμανδρίτης ἐγενήθη εἰς τὸ Λιβίσιον τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ὑπὸ εὐσεβῶν γονέων τῇ ε' Νοεμβρίου τοῦ εἰκοστοῦ καὶ ἑνακοσιοστοῦ καὶ χιλιοστοῦ ἔτους (1920), διδασθεὶς ὡς εἰκὸς ἐκ μικρᾶς ἡλικίας τὰ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Ἐλθὼν μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας μετὰ τῶν γονέων αὐτοῦ εἰς τὰ Φάρακλα τῆς Βορείου Εὐβοίας ἔζησεν ἐν αὐτοῖς ἕως τριάκοντα ἐτῶν. Μετὰ ταῦτα εἰσῆλθεν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ὁσίου Δαυὶδ ἐν Εὐβοίᾳ, ἐνθα διέπρεψεν ἀσκητικῶς ὡς ἱερομόναχος καὶ ἠγούμενος ταύτης. Χαριτωθεὶς τῷ Παρακλήτῳ Πνεύματι ὑπὸ πλήθους χαρισμάτων ἐστήριξε τοὺς μοναχοὺς τοῦ Κοινοβίου αὐτοῦ ἐν τῷ πνευματικῷ αὐτῶν ἀγῶνι ὡς καὶ πλήθη πιστῶν αὐτῷ προσερχομένων καὶ ἐκζητούντων αὐτοῦ τὴν βοήθειαν, λόγοις τε, σημείοις καὶ θαύμασι καὶ τῇ θαυμαστῇ αὐτοῦ βιοτῇ. Ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν θεοφιλῶς ἐν τῇ Μονῇ ταύτῃ τῇ 21ῃ Νοεμβρίου τοῦ πρώτου καὶ ἑνακοσιοστοῦ καὶ ἑνενηκοστοῦ σωτηρίου ἔτους (1991). Τελεῖται ἡ αὐτοῦ μνήμη τῇ 22ᾳ τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός,
σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ.

Ἦχος 4 Πα

Ὡδή α'. ^πΧρι στο ος γεν να ται δο ζα σα τε ^π

Χρι στος εξ ου ρα νω ων α παν τη σα τε ^π

Χρι στο ος ε πι γης υ ψω θη τε ^Δ α σα

τε τω Κυ ρι ω πα α σα η γη η η η

και εν ευ φρο συ υ νη α νυ μνη σα τε

λα οι ο τι δε ε δο ο ζα ασται ^π

Ὡδή γ'. ^πΓω προ των αι ω νων ^π εκ Πα τρος

γεν νη θεν τι αρ ρε ευ στως Υι ω ^π και επ ε

σχα των εκ Παρ θε νου ^Δ σα ρκω θεν τι α σπο

ρω ς ^π Χρι στω ω τω Θε ω βο η σω μεν ^π ο

α νυ ψωσας το κε ρας η μων ^Δ *ό α' χορός* Α

γι ος ει Κυ υ ρι ι ε ^π₉

Ωδή δ'. ^π₉ Ρα βδος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι ^Δ και αν

θος εξ αυ της Χρι στε ^π₉ εκ της Παρ θε νου α

νε βλα στη σας ^π₉ εξ ο ο ρους ο αι νε τος

κα τα σκι ι ου δα σε ος ^π₉ η λ θε ς σα ρκω θεις εξ

α πει ραν δρου ^π₉ ο α α υ λος και Θε ος

^Δ δο ξα τη δυ να μει σου ου Κυ υ ρι ι ε ^π₉

Ωδή ε'. ^π₉ Θε ο ος ω ω ω ω ν ει ρη η η η

νης ^π₉ Πα τηρ οι κτι ρμων ^Δ της με γα λης βου

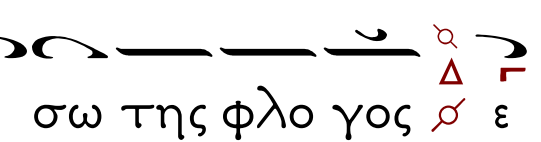
λη ης σου τον Αγ γε λον ^π₉ ει ρη νην πα ρε ε

χο με νον α πε ε στει λας η μιν ^πο
 θεν θε ο γνω σι ας ^Δπρος φως ο δη γη θεν τες
^πεκ νυ κτος ορ θρι ζον τες ^Δδο ζο λο γου
 μεν σε φι λα αν θρω ω πε ^π
Ωδή στ'. ^ππλα γχνων Ι ω ναν ^πεμ βρυ ον α πη
 με σεν ^πε να λι ος θηρ ^Δοι οι ον ε
 δε ζα το ^πτη Παρ θε νω δε ^πε νοι κη σας
 ο Λο γος και σα αρ κα λα βων ^πδι ε λη λυ
 θε φυ λα ζας α δι α φθο ρον ^π
 η ης γαρ ου χ υ πε στη ρευ σε ως ^πτην
 τε κου σαν κα τε σχεν α πη η μα αν τον ^π

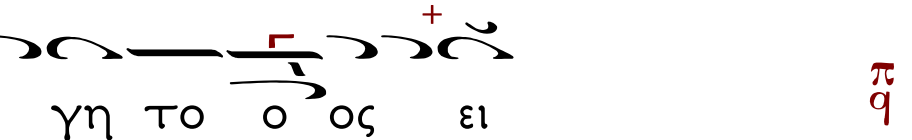
Ωδὴ ζ'. **Θ**ι Παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες

 δυ υσ σε βους προ σταγ μα τος κα τα φρο νη

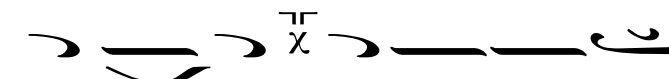

 σαν τες πυ ρο ος α πει λην ουκ ε πτο

 η θησαν αλλ εν με σω της φλο γος ε

 στω τες ε ψαλλον ο των Πα τε ερων Θε

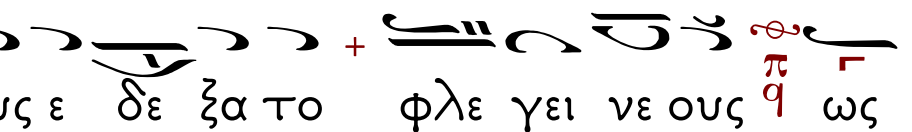
 ος ευ λο γη το ο ος ει

Ωδὴ η'. **Δ**ι νου μεν ευ λο γου μεν και προ

 σκυ νου μεν τον Κυ ρι ον

 Θαυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο

 λος ε ζει κο νι σε κα μι νος τυ πον

 ου γαρ ους ε δε ζα το φλε γει νε ους ως

Τιμιωτέρα πρώτου ἤχου.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα

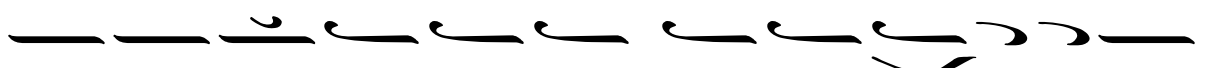

Στίχος α'. $\overset{\chi}{\overset{M}{\pi}} \overset{\pi}{9}$ Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον
 Κυ υ ρι ον $\overset{\pi}{9}$ και η γαλ λι α σε το
 πνευ μα μου $\overset{\chi}{\overset{M}{\Delta}} \overset{\Delta}{9}$ ε πι τω Θε ω τω σω τη ρι
 μου $\overset{\Delta}{9}$

$\overset{\Delta}{9}$ Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου
 βι ι ι μ και εν δο ζο τε ε ραν $\overset{\Delta}{9}$ α συγ
 κρι ι τως των Σε ρα φειμ $\overset{\Delta}{9}$ την α δι α φθο
 ρως $\overset{\Delta}{9}$ Θε ον Λο γον τε κου σαν $\overset{\pi}{9}$ την ον τως Θε
 ο το κον Σε με γα λυ νο μεν $\overset{\pi}{9}$

Στίχος β'. $\overset{\chi}{\overset{M}{\pi}} \overset{\pi}{9}$ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα

πει νω σιν της δου λης αυ του ^πι δου γαρ α
 πο του νυν ^χ^πμα κα ρι ου σι με πασαι αι
 γε νε αι ^Δ
^Π
^Δτην Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου
 βι ι ι ιμ και εν δο ζο τε ε ραν ^Δα συγ
 κρι ι τως των Σε ρα φιμ ^Δτην α δι α φθο
 ρως ^ΔΘε ον Λο γον τε κου σαν ^πτην ον τως Θε
^Π
^Ν ^Π
 ο το κον Σε με γα λυ νο μεν ^π
 Στίχος γ'. ^χ^π
^πΟ τι ε ποι η σε μοι με γα λει
 α ο Δυ να τος και α γι ον το ο
 νο μα αυ του ^πκαι το ε λε ος αυ του ^χ^Δ

 τε κου σαν ^π την ον τως Θε ο το κον Σε με γα λυ
^N ^Π

 νο μεν ^π
⁹

Στίχος στ'. ^χ
^π ⁹ **Α**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι

 δος αυ του μνη σθη η ναι ε λε ε ε ους ^π ^Γ ⁹ κα

 θως ε λα λη σε προς τους πα τε ε ρας η

 μων ^Γ ⁹ τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του

 ε ως αι ω νος ^Γ
⁹

^M ^Π
^Γ ⁹ **Τ**ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Γ ⁹

 και εν δο ζο τε ραν α συ γ κρι τως των Σε ρα

 φιμ ^M ^Π ^Γ ⁹ την α δι α φθο ρως ^Γ ⁹ Θε ον Λο γον

 τε κου σαν ^π την ον τως Θε ο το κον Σε με γα λυ

N Π

νο μεν

Είτα ψάλλεται
ή θ' ὠδή τῶν Καταβασιῶν.

Με γα λυνον ψυχη η μουου την τι μι
ω τε ε ραν και εν δο ζω τε ε ραν των
α νω στρα τευ μα α α των

Μυστη ρι ον ξε νον ο ρω ω και
πα ρα δο ζον ου ρα νον το Σπη λαι ον

θρο νον Χε ρου βι κον την Παρ θε νον την
φα ατ νην χω ρι ον εν ω ω α νε

κλη θη ο α χω ρη τος Χρι στος ο Θε
ος ον α νυ μνου ντες με γα α λυ υ νο ο

με ε εν

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος β'. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τοῦ Λιβισίου βλάστημα, καὶ Φαράκλων οἰκήτωρ, Εὐβοίας νήσου καύχημα, καὶ πιστῶν παραστάτης, Μονῆς Δαυΐδ τοῦ ὀσίου, προεστῶς θεοφόρος, χαρίτων σκεῦος πάγχρυσον, καὶ προγνώσεως λύχνος ἀειλαμπής, ἐγκρατείας πόνοις ἀκαταπαύστοις, καὶ σαῖς πυκναῖς δεήσεσιν, Ἰάκωβε ἐγνώσθης.

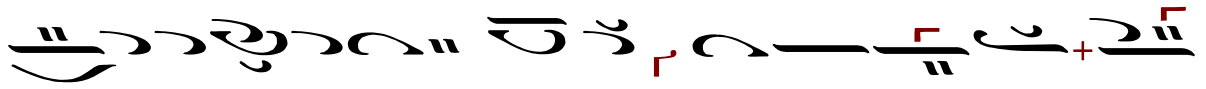
Ἐξαποστειλάριον τῶν Εἰσοδίων.

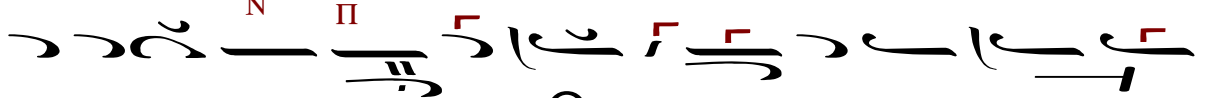
Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

^π_χ ^Δ Ἦν παλαιπροοκατηγηγειλετων
 Προφητωνοσυλλλογοςσταμνονκαι
 ραβδοονκαιπλακακαιαλαατομηητον
 οοροςΜαριαντηηνθεοοπαιδα
 πιστωςανευφημηησωμενσημε
 ρονγααρεισααγεταιειςταΑγια

των Ἀγίων ἁνατραφέναι
Κυριώωω

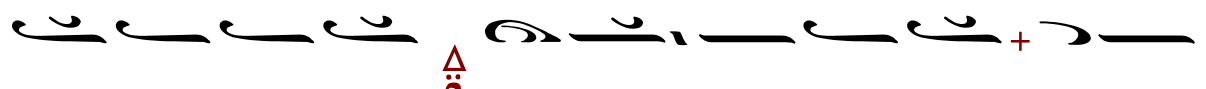
 νει ει ει ει τε α α αυ τον **η** πα σαι αι δυ

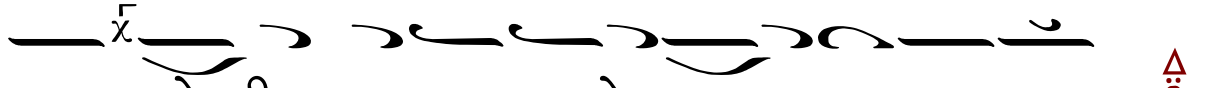
 να α α μεις α αυ του ου **η** σοι πρε ε πει υ

 υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω ω ω

 ω **π**
9

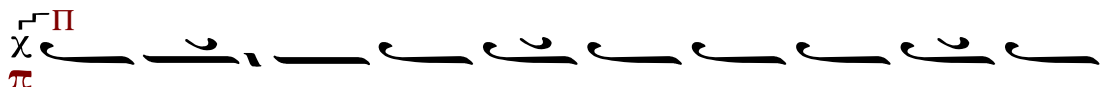

χ
π
9 **Α**ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να

 σται αις αυ του **Α**ι νει τε αυ τον κα τα

 το πλη θοσ τησ με γα λω συ νησ αυ του **Α**

Εκ παίδων ἠγάπησας σφοδρῶς, ἀσκητῶν πολίτευμα, καὶ ἐν νηστείαις ἐσχόλαζες, καὶ ταῖς δεήσεσιν, ἔχων δὲ πρὸς τοῦτο, καὶ τὴν γνώμην σύμφωνον, σεμνὲ τῶν εὐσεβῶν γεννητόρων σου, διὸ καὶ ἠϋξάνες, τῇ ἀγνείᾳ καὶ σεμνότητι, ἐπ' ἐσχάτων, τῶν χρόνων Ἰάκωβε.

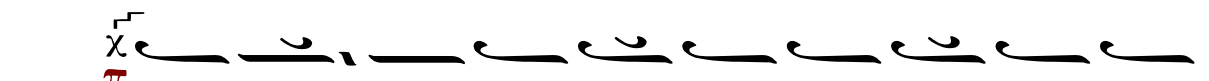

χ
π
9 **Α**ι νει τε αυ τον εν η χω σα λ πι γ

 γος αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και

 κι θα α ρα

Ως ἄγγελος ὤφθης ἐν Μονῇ, τοῦ Δαυΐδ
 πανόλβιε, διακριθεὶς ἐν ἀσκήσεσι, καὶ τοῦ
 θελήματος, ἐκκοπῇ ἐκ ρίζης, ἀσκητὰ Ἰάκωβε,
 διὸ καὶ ἐνεδύθης τὰ πάντα, ἀξίως ἅγιε,
 ἱερωσύνης τὰ ἱμάτια, ἀγιάζων, πιστῶν τὰ
 πληρώματα.

  αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και

 χο ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ

 γα α νω

Φιλόστοργος ὤφθης ἀληθῶς, ὡς
 ἱερομόναχος, ἐπιστηρίζων τὴν ποίμνην σου, ἐξ
 ἐπιθέσεων, τοῦ ἀντικειμένου, καὶ λύων Ἰάκωβε,
 πολλῶν ἐνεργουμένων σῆ χάριτι, τῶν
 προσιόντων σοι, τὴν πικρίαν καὶ τὴν ἄλυσιν,
 καὶ παρέχων, ψυχῶν τὴν εἰρήνευσιν.

^χ_π⁹ Ἄ νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
 η χοις ^Δαι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
 α λα λαγμου ^Δπα σαπνοη αι νε σα τω τον
 Κυ ρι ον ^Δ

Ὁ τάφος σου ὄλβος ἐν Μονῇ, ἐπεγνώσθη
 Ὅσιε, καταπλουτίζων Ἰάκωβε, πολλοῖς
 χαρίσμασι, τοὺς ἀσπαζομένους, αὐτὸν μετὰ
 πίστεως, καὶ πάντοτε ἰᾶται νοσήματα, ψυχῆς
 καὶ σώματος, καὶ σκεδάζει τὴν ἀπόγνωσιν, τῶν
 ἀνθρώπων, τῶν προσερχομένων σοι.

Δόξα... Ἦχος πλ. α'.

Ὅσιε πάτερ, ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τὸν ἀγαθὸν θησαυρὸν κεκρυμμένον, πάντα ἀπέρριψας, τὰ γεηρὰ καὶ ὑλώδη, ἐπιθυμίαν ἔχων σὺν Χριστῷ ἀναλῦσαι, καὶ αἰωνίως αὐτῷ συνεῖναι· ὅθεν ὀλοκαρδίως τὸν Ἰησοῦν ἠγάπησας, καὶ λόγοις τε καὶ πολλοῖς σημείοις, γνωστὸν τοῖς πᾶσιν τοῦτον ἐποίησας, ὃν καθικέτευε πάτερ Ἰάκωβε, ὑπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς σου, καὶ πάντων τῶν τιμώντων, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

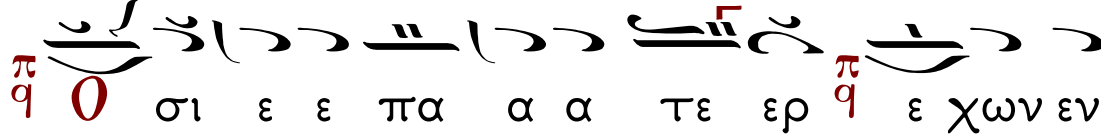
Ἦχος λη' Πα

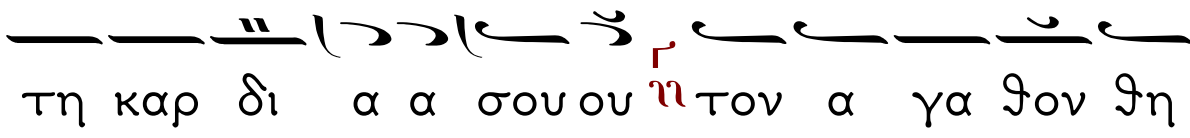
 Δο ο ζα Πα τρι ι ι ι και αι Υι ω

 και Α γι ι ω Πνευ μα α α τι

 Ο σι ε ε πα α α τε ερ ε χων εν

 τη καρ δι α α σου ου τον α γα θον θη

 σα αυ ρο ον κε ε ε εκρυ υμ με ε ε ε νον

παν τα α περρι ι ι ψας ^Δτα γε η ρα
 και αι υ λωω ω ω δη ^πε επι θυ μι αν
 ε χων συν Χρι ι στωω α α α αναα λυ υ
 υ υ σαι ^χκαι αι ω νι ι ι ω ως αυ τω ω συ
 υ νει ει ει ει ει ναι ^πο θεν ο λο καρ δι ι
 ι ως ^χτον Ι η σου ουν η η η η γαα πη η
 η η σας ^χκαι λο γοι οις τε και πολ λοι οι οις ση
 μει ει ει οις ^Δκαι γνω στο ον τοι οις πα α α
 σι ιν ^Δτου το ο ον ε ποι οι οι οι η
 η η η σας ^πο ον κα θι κε τευ ε πα α
 τερ Ι ι α α α κω ω ω ω βε ^χυ περ

της α γι ι ας Μο ο νη η ης σου ου ^Δ και παν
 των των τι ι μω ωων των την α ει σε βα
 α α στον μνη η μνη ην σου ου ου ου ^Δ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον τῶν Εἰσοδίων.

Ἦχος Δι

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους

αι ω νας των αι ω ω ω νων α α μην

Γη με ρον τω Να ω ω προ σα α α α

γε ε ε ε ται η Πα α να α μω ω ω

μο ο ος Παρ θε ε νος εις κα τοι κη τη ρι

ον του πα αν τα α να ακτος Θε ε ου ου ου

ου ου και πα α α σης της ζω η ης η μω

ων τρο ο ο φου ση με ρον το κα θα

ρω τα τον α γι ι ι α σμα ως τρι ε

τι ζου σα α δα μα α λις εις τα Α γι ι

α των Α γι ι ι ι ων ει σα α α γε
 ε ε ε ται τα α αυ τη εκ βο η σωωμεν
 ως ο Α αγ γε λο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος και ρε ε μο ο ο νη εν γυ
 ναι ζιν ευ λο γη η με ε ε ε ε νη

Δοξολογία Μεγάλη εἰς ἦχον πλ. α'.
Ἐπιλογές.

Ἦχος λ̣̣̣̣ Πα ϣ

^κ
^κ
^κ Δοξα σοι τω δειξαντι το φως δοξα εν υ
^κ
^κ ψι ιστοις Θεω ^{γ'} και επι γης ειρηνη
^κ
 νη ενανθρωποις ευδοκία ^κ
^κ
^κ Υμνουμεν σε ευλογουμεν σε προσκυ
^κ
 νουμεν σε δοξολογουμεν σε ^{γ'} ευχαρι
^κ
 στουμεν σοι δια την μεγααλην σου δο
^κ
 ξαν ^κ
^κ
^κ Κυριε Βασιλευ ^{γ'} επουρανιε Θε
^κ
 ε Πατερ παντοκρατορ ^{γ'} Κυριε Υιε

μονο γε νες Ι η σου Χριστε και Α γι ον

Πνευ μα

✠
✠

κ

✠
✠ Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου

ο Υι ο ος του Πα τρος γ' ο αι αι ρων την α

μαρ τι ι αν του κο σμου ✠ ε λε η σον η μας

ο αι αι ρων τας αμαρ τι ι ας του κο σμου ✠

κ

✠
✠ Προ σδε ζαι την δε η σιν η μων γ' ο κα

θη με νος εκ δε ζι ω ων του Πα τρος και ε

λε η σον η μας

✠
✠

κ

✠
✠ Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ

ει μο νος Κυ ρι ος γ' Ι η σους Χρι στος εις

δο ο ξαν Θε ου Πατρος α μην x
q̇

^K
x
q̇ **Κ**αθ ε καστηνη μεραν ευ λο γη σω

^{γ'}
u και αι νεσωτο ο νο μα ασουεις τον αι

^{γ'}
ω ω να u και εις τον αι ω να του αι ω νος x
q̇

^K
x
q̇ **Κ**α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

^{γ'}
ρα ταυ τη u α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι

η μας x
q̇

^Δ ^K
x
q̇ **Ε**υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος

^{γ'}
των πα τε ε ρων η μων u και αι νε

⁺
το ον και δε δο ξα σμε ε νον το ο νο μα α

σου εις τους αι ω νας α μην x
q̇

^χ_ῥ **Γ**ενοιτο Κυ ρι ε το ε λεος σου εφ
 η μας ^ν κα θαπερ ηλ πι ι ι σα μεν ε
 πι σε ^Δ ^Κ
^χ_ῥ **Ε**υλο γη τοος ει Κυ ρι ε δι δα
 ζον μεταδι και ω μα τα σου ^(τρεις)
^Κ
^χ_ῥ **Κ**υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η
 μιν εν γε νε α και γε νε α ^χ_ῥ ε γω
 ει πα Κυ ρι ε ε λε η σοον με ^ν ι ασαι
 την ψυ χην μου ο τι η μαρ τον σοι ^χ_ῥ
^Κ
^χ_ῥ **Κ**υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ζο ον
 με ^ν του ποι ει ν το θε λη μα σου ^ν ο τι συ ει

ει ο Θεος μου x̣ q̣

^{x̣ q̣} **Ο** τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

τισουο ψομεθαφως x̣ q̣

^κ ^{x̣ q̣} **Π**α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι

νω σκου σι Σε ^{x̣ q̣} **Α** γιος ο Θε ος ^{γ'} **Α** γιος Ι

σχυ ρος ^{γ'} **Α** γι ος α θα να τος ε λε

(τρίς) x̣ q̣
η σον η μας

^κ ^{x̣ q̣} **Δ**ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι x̣ q̣

^κ ^{x̣ q̣} **Κ**αι νυν και α ει ^{γ'} **Α** και εις τους αι ω

νας των αι ωνων α μην x̣ q̣

Ἀπολυτίκιον ψαλλόμενον πρωτίστως
ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ὁσίου Δαυΐδʹ.

ᾠχος πλ. αʹ. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Τῶν ὁσίων Πατέρων τὰ κατορθώματα, ἐν
ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις ζηλώσας ἅγιε, ἀνεδείχθης
μιμητῆς τούτων Ἰάκωβε, ἐν τῇ μάνδρα τοῦ
Δαυΐδ, τοῦ προστάτου σου σεμνέ, ποιμάνας
ταύτην ἐνθέως, διὸ σὺν τούτῳ μὴ παύση, ὑπὲρ
ἡμῶν ἀεὶ δεόμενος.

ᾠχος λη΄ — Κε

^κ
^κ
^κ Τῶν ο σι ων Πα τε ρων τα κα τορ θω μα
 τα ^κ εν ε σχα τοις τοις χρο νοις ζη λω σας
 α γι ε ^γ α νε δει χθης μι μη της του
 των Ι α κω βε ^κ εν τη μαν δρα του Δαυ ιδ
 του προ στα του σου σε μνε ποι μα νας τα αυ την
 εν θε ε ως ^κ δι ο συν του τω μη πα αυ ση

υ περ η μων α ει δε ο με ε νο ο ο

ος

χ
9

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς
Ἑῆχος Δι

Γη με ρον της ευ δο κι ας Θε ου το προ
οι μι ον και της των αν θρω πων σω τη ρι
ας η προ κη ρυ ξις εν να ω του Θε ου
τρα νως η Παρ θε νος δει κνυ ται και τον Χρι
στον τοις πα σι προ κα τα γ γελ λε ται αυ τη
και η μεις με γα λο φω νως βο η σω μεν
χαι ρε της οι κο νο μι ας του κτι στου η εκ
πλη ρω σι ι ις

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος λ̣ α̣ Νη

1. Κυ ρι ε ε λε ε η σον

2. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

3. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

4. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

5. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

6. Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ.

1. Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον

2. Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον

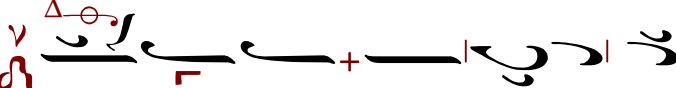

3. Κυ ρι ε ε λε η η σον

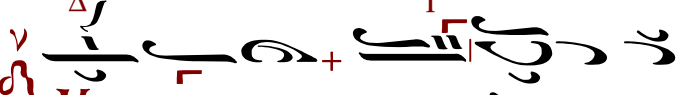

4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν

5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12.
 Γοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνον α΄.

Ἦχος Δι

Ἄ μη η ην

Στίχος α΄. Με γας Κυ ρι ος και αι νε

τος σφο δρα

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σω σονη μας

Στίχος β΄. Δε δο ζα σμε να ε λα λη

θη πε ρι σου η πο λης του Θε ου

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σω σονη μας

Στίχος γ΄. Ο Θε ος εν ταις βα ρε σιν

αυ της γι νω σκεται

χ^Γ M Δ + B
Ταις πρεσβειαις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσον ημας

Στίχος δ'. χ^Γ Δ
Κα θα περ η κου σα μεν ου

τω και ει δομεν

χ^Γ M Δ + B
Ταις πρεσβειαις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσον ημας

Δόξα... Καὶ νῦν...

χ^Γ Δ + B
Ταις πρεσβειαις της Θε ο τοκου Σω

+ B + M χ^Γ Δ

τερ σωσον η μα α ας

Ἀντίφωνον β'.

^Γ ^Μ
^Δ **Ἄ** μη η ην ^Δ

Στίχος α'. ^Γ
^Δ **Ἡ** γι α σε το σκη νω μα αυ
 του ο υ ψιστος ^Δ

^Γ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
^Δ **Ὁ** ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ^Δ ο εν
^Β ^Δ ^Μ
 Α γι ι ι ο ις θ αυ μα στος ^Δ ψα λ λ ο ν τας σοι
^Γ ^Δ
 α λ λ η λ ο υ ι α ^Δ

Στίχος β'. ^Γ
^Δ **Ἄ** γι ω συ νη και με γα λο
 πρε πει α εν τω α γι α σμα τι αυ
 του ^Δ

^Γ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
^Δ **Ὁ** ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ^Δ ο εν

^B ^Δ ^M +
 Α γι ι ι ο ι ς θ α υ μ α ς τ ο ς ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι
^Γ ^Δ
 α λ λ η λ ο υ ι α

Στίχος γ'. ^χ +
^Δ **Α** υ τ η η π υ λ η Κ υ ρ ι ο υ δι

^Γ +
 και ο ι ρ ει σε λε υ σ ο ν τ α ι ε ν α υ τ η

^χ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
^Δ **Γ** ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε Θ ε ο υ ο ε ν

^B ^Δ ^M +
 Α γι ι ι ο ι ς θ α υ μ α ς τ ο ς ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι
^Γ ^Δ
 α λ λ η λ ο υ ι α

Στίχος δ'. ^χ +
^Δ **Α** γι ο ς ο Ν α ο ς σ ο υ θ α υ μ α

⁺ ^Δ
 σ τ ο ς ε ν δ ι κ α ι ο σ υ ν η

^χ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
^Δ **Γ** ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε Θ ε ο υ ο ε ν

^B ^Δ ^M +
 Α γι ι ι ο ι ς θ α υ μ α ς τ ο ς ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι

^{Γ Δ}
 αλ λη λου ι α ⲁ

^Μ
 ⲁⲗⲗⲁ Ⲡⲁ ⲧⲣⲓ ⲕⲁⲓ Ⲯⲓ ⲱ ⲕⲁⲓ Ⲁ Ⲯⲓ ⲁ

^ⲁ
 ⲱ Ⲡⲛⲉⲩⲱⲙⲁ ⲧⲓ ⲁ

^{Μ Γ Δ Β Γ}
 ⲕⲁⲓ ⲛⲩⲛ ⲕⲁⲓ ⲁ ⲉⲓ ⲕⲁⲓ ⲉⲓⲥ ⲧⲟⲩⲥ ⲁⲓ ⲁⲓ ⲁ

^ⲁ
 ⲱ ⲛⲁⲥ ⲧⲱⲛ ⲁⲓ ⲁⲓ ⲱⲛⲱ ⲁ ⲙⲛ ⲁ

^{Μ Δ}
 Ⲑ ⲙⲟ ⲛⲟ Ⲯⲉ ⲛⲛⲥ Ⲯⲓ ⲟⲥ ⲕⲁⲓ Ⲙⲟ Ⲯⲟⲥ ⲁ

^ⲁ
 ⲧⲟⲩ Ⲙⲉ ⲟⲩ ⲁ ⲫⲁ ⲛⲁ ⲧⲟⲥ ⲩ Ⲡⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲣⲕⲱⲛ ⲁ

^Μ
 ⲕⲁⲓ ⲕⲁ ⲧⲁ ⲃⲉ ⲫⲁ ⲙⲉ ⲛⲟⲥ ⲃⲓ ⲁ ⲧⲛⲛⲉ ⲙⲉ ⲁ

^Β
 ⲧⲉ ⲣⲁⲛ ⲥⲱ ⲧⲛⲉ ⲣⲓ ⲓ ⲁⲛ ⲥⲁ ⲣ ⲕⲱ ⲫⲓ ⲛⲉ ⲛⲁⲓ ⲁ

^ⲁ
 ⲉⲕ ⲧⲛⲥ Ⲁ Ⲯⲓ ⲁⲥ Ⲙⲉ ⲟ ⲧⲟ ⲕⲟⲩ ⲕⲁⲓ ⲁ ⲉⲓ Ⲡⲁ ⲣ ⲁ

^ⲁ
 ⲫⲉ ⲛⲟⲩ Ⲙⲁ ⲣⲓ ⲁⲥ ⲁ ⲧⲣⲉ ⲉ Ⲡ ⲧⲱⲥⲉ ⲛⲁⲛ ⲫⲣⲱ ⲁ

πη σας ⁶ σταυρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος ^Δ
 θα να α τω ω θα να τον πα τη σας ^γ ει εις ⁺
 ων ^χ της Α γι ας Τρι α δος ^Δ συν δο ξα λο ^Μ
 ο με νος τω Πα τρι ^Β και τω Α γι ω Πνευ μα ^Δ
 τι ^χ σω σον η μα ^{ΓΔ} α ας ^Δ

Εἶτα τὸ γ' Ἀντίφωνον.

^χ
^Δ Το προ σω πον σου λι τα νευ σου σιν
 οι πλου σι οι του ου λα ου ^Δ

Ἦχος δὲ Δι

Ἀπολυτίκιον

^χ
^Δ Γη με ρον της ευ δο κι ας Θε ου το προ
 οι μι ον ⁶ και της των αν θρω πων σω τη ρι
 ας η προ κη ρυ ξις ⁶ εν να ω του Θε ου
 τρα νως η Παρ θε νος δει κνυ ται ^Δ και τον Χρι
 στον τοις πα σι προ κα τα γ γελ λε ται ⁶ αυ τη
 και η μεις ^Δ με γα λο φω νως βο η σω μεν ^Δ
 χαι ρε της οι κο νο μι ας του κτι στου η
 εκ πλη ρω σις ⁶

Στίχος β'. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.

Στίχος γ'. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι.

Ἦχος Δ'

Ἀπολυτίκιον.

Χη με ρον της ευ δο κι ας Θε
ου το προ οι μι ον και της των αν θρω πων
σω τη ρι ας η προ κη ρυ ζις εν να ω
του Θε ου τρα νως η Παρ θε νος δει κνυ ται
και τον Χρι στον τοις πα σι προ κα τα γ γε λ λ ε ται
αυ τη και η μεις με γα λο φω νω σ βο η
σω μεν χαι ρε της οι κο νο μι ας του κτι
στου η εκ πλη ρω σι ις

Εισοδικόν

^πχ
 Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ ο
 σπε ε σω ω με εν Χρι στω ω ω ω
 σω ω σον η μα ας Υι ε ε Θεου ο εν
 α γι ι ι ο ις θα αυ μα στο ο ο ο ος
 ψα λλον τας σοι α λ λη λου ου ι α

Ἀπολυτίκιον ψαλλόμενον πρωτίστως
ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ὁσίου Δαυὶδ.

ᾠχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Τῶν ὁσίων Πατέρων τὰ κατορθώματα, ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις ζηλώσας ἅγιε, ἀνεδείχθης μιμητῆς τούτων Ἰάκωβε, ἐν τῇ μάνδρα τοῦ Δαυὶδ, τοῦ προστάτου σου σεμνέ, ποιμάνας ταύτην ἐνθέως, διὸ σὺν τούτῳ μὴ παύση, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ δεόμενος.

ᾠχος λη' — Κε'

^κ
^χ
⁹ Των ο σι ων Πα τε ρων τα κα τορ θω μα
 τα ^χ
⁹ εν ε σχα τοις τοις χρο νοις ζη λω σας
 α γι ε ^{γ'}
^η α νε δει χθης μι μη της του
 των Ι α κω βε ^χ
⁹ εν τη μαν δρα του Δαυ ιδ
 του προ στα του σου σε μνε ποι μα νας τα αυ την
^κ
⁹ εν θε ε ως ⁹ δι ο συν του τω μη πα αυ ση
 υ περ η μων α ει δε ο με ε νος ^κ
⁹

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον.

ᾠχος ᾠ̣ Δι̣

^πχ̣ ^M ^Δ ^B ^M
 Ο κα θα ρω ω τα α τος να ος
 του Σω τη ρος η πο λυ τι ι μη η τος πα
 στας και Πα ρ θε νος το ι ε ρον θη σου
 ρι σμα της δο ζης του Θε ου ση με ρον ει
 σα γε ται εν τω οι κω Κυ ρι ου την
 χα ριν συ νει σα γου σα την εν Πνευ μα τι
 θει ει ω ην α νυ μνου σιν Αγ γε λοι Θε
 ου αυ τη υ πα ρ χει σκη νη ε που ρα
 α νι ο ο ος

ἈΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ἈΝΑΓΝΩΣΜᾶ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Ψαλμὸς 149.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. **5:22-6:2**

Ἄδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, Πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα. (γ'). Ἦχος πλ. β'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον,
ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Στίχ. Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ω ω ω ω ω ω π ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω α ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ν ι ι ι ι ι α ω ω ω ω ω ω

ω ν ι ι ο ο ν ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

αι αι ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου

ου ι ι ι α α α α α α α α

α

π

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

ᾠχος Δι

^χ
 Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν
 λαβομεν Πνευμα επουρα νιον
 μεν πιστιν ἀληθη ἀδιαιρετον Τρι
 αδα προσκυνου ου ουντες
 η ημας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί.

ᾠχος Δι

^χ
 Ἄμην ἀμην ἀμην εἰς ἀφῆσιν
 ἀμαρτιων και εἰς ζωην την αι
 ω ω νι ον

Πληρω θη τω στομα ημων
 αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.